

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o M. P., nar. X. a maloletú I. P., nar. X., bývajúce v S., maloletá I. P. zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny S., detí rodičov, matky MVDr. B. P., bývajúcej v S., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. A. D., advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v S. a otca S. P., bývajúceho v S., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. J. G., advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v B., o **zvýšenie výživného**, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp.zn. 7 P 60/2007, o dovolaní matky detí proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 3. septembra 2008 sp.zn. 24 CoP 19/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave (odvolací súd) rozsudkom z 3. septembra 2008 sp.zn. 24 CoP 19/2008 zmenil rozsudok Okresného súdu Senica (súd prvého stupňa) z 12. decembra 2007 č.k. 7 P 60/2007-47 tak, že vyživovaciu povinnosť otca k plnoletej M. zvýšil za obdobie od 20. júla 2007 zo sumy 1 500,- Sk na sumu 2 500,- Sk mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť k rukám plnoletého dieťaťa vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a vyživovaciu povinnosť otca k maloletej I. zvýšil zo sumy 1 500,- Sk od 1. septembra 2007 na sumu 2 500,- Sk mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť k rukám matky maloletej vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Nedoplatok, ktorý vznikol zvýšením výživného u M. za obdobie od 20. júla 2007 do 31. augusta 2008 vo výške 13 387,- Sk povolil otcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 400,- Sk k rukám M., spolu s bežným výživným, pod následkom

straty výhody splátok, s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia. Nedoplatok, ktorý vznikol zvýšením výživného u maloletej I. za obdobie od 1. septembra 2007 do 31. augusta 2008 vo výške 12 000,- Sk povolil otcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 400,- Sk spolu s bežným výživným k rukám matky maloletej, pod následkom straty výhody splátok, s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku odvolacieho súdu matka detí podala dovolanie. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a „potvrdiť“ rozsudok súdu prvého stupňa. Uviedla, že dovolanie podáva podľa § 238 ods. 1 O.s.p. a odôvodňuje ho dovolacím dôvodom podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci).

Otec detí navrhol dovolanie odmietnuť z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon dovolanie nepripúšťa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.), postupujúc podľa predpisov účinných od 15. októbra 2008 (prechodné ustanovenie § 372p ods. 1 O.s.p. k úpravám účinným od 15. októbra 2008 vykonaným zákonom č. 384/2008 Z.z), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátkou (§ 241 ods. 1, druhá veta O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či je dovolanie matky detí vôbec prípustné, pretože podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu len pokiaľ to pripúšťa zákon (§ 236 ods.1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Osobitne však treba zdôrazniť, že v zmysle § 238 ods. 4 O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine, ibaže ide o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských

práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva o zapretí rodičovstva alebo o osvojení.

V danom prípade dovolanie smeruje proti rozsudku vydanému vo veci výživného, teda vo veci upravenej Zákomom o rodine (pričom nejde o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva o zapretí rodičovstva alebo o osvojení). Napadnutý rozsudok teda nevykazuje znaky rozsudku, proti ktorému je dovolanie prípustné, ale, práve naopak, znaky rozsudku, v prípade ktorého je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Existencia takej vady by totiž zakladala prípustnosť dovolania bez ohľadu na predmet konania, spôsob a procesnú formu rozhodnutia odvolacieho súdu. Dospel však k záveru, že konanie odvolacieho súdu a jeho rozhodnutie takouto vadou nie sú postihnuté. Dovolanie matky detí teda nie je prípustné ani podľa § 237 O.s.p.

Vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli spôsobilé založiť ani právne závery, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 O.s.p., pretože právnym posudzovaním súd nemôže založiť žiadnu procesnú vadu, ktorá je uvedená v tomto ustanovení. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový

stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo). Keďže dovolanie matky detí nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd pristúpiť k posúdeniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie matky detí procesne neprípustné. Dovolací súd preto jej mimoriadny opravný prostriedok odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné.

Dovolací súd nepriznal účastníkom náhradu trov dovolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré sa mohlo začať aj bez návrhu (§ 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. s použitím § 243b ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 4. marca 2009

JUDr. Ladislav Górasz, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková